

Titel van de film: Beeld van Bernard

Genre: Non fictie
Lengte: 14 min. 18
Maker: Feike de Jong
Club: Eemfilmers

Strekking:

Bernard van Hemert vertelt over en toont ons zijn plezier in zijn hobby als houtbewerker.

Verhaalstructuur:

Bij het Ambachtelijk Botenbouw Centrum in Amersfoort heeft kunstenaar Bernard een lemniscaat van hout ontworpen. Chronologisch zien we het ontstaan van het ontwerp dat hij in gedachten had tot het uiteindelijk resultaat. Zijn plezier in het werk komt goed over door zijn tevreden uitingen en glimlach bv. na het lijmen en de boor die door het hout zakt. Ook is hij trots na het krijgen van een compliment. Bernard vertelt zelf wat hij doet in de diverse stadia van het maakproces.

Filmische vormgeving:

De dubbelzinnige en allitererende titel is een leuke vondst. De titel en de eerste beelden hebben een blauwe laag. De reden van de kleurcorrectie hiervan is onduidelijk.

De locatie, waar het gaat gebeuren, wordt leuk al fietsend geïntroduceerd.

In dezelfde stijl wordt fietsend naar het einde gewerkt.

Bernard spreekt ons persoonlijk toe en neemt ons mee vanaf de eerste schets tot de uiteindelijke houtsculptuur. Zijn stem komt goed over door de revers microfoon.

Door een betere tekstvoorbereiding had de film de aandacht beter vastgehouden.

Het af en toe in- en uitzoomen komt daarbij onrustig over en was met decoupage niet nodig geweest.

We zien wel prettige standpunt wisselingen maar ook die hadden met decoupage de film een vlotter, aangenamer tempo kunnen geven.

Meer close-ups zoals het liefdevol wrijven over het hout hadden de film nog dynamischer gemaakt.

Buitenbeeldse-geluiden bij de intro en tijdens de werkzaamheden is prima. De momenten waar commentaar overbodig is worden ingevuld met een prettig muziekje van Magic Spring.

Waardering in punten:

214

De jury:

Annie Akerboom
Dion Stoot
Ruud Besjes

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: Villa Jacoba en bewoners
Genre: Non fictie
Lengte: 11 min. 45
Makers: Bennie van der Veen, Drikus Wijenberg
Club: Cycloop

Strekking:

Een informatieve film over de geschiedenis en de huidige gebruikers van een voormalige monumentale notariswoning in Heerde, Villa Jacoba.

Verhaalstructuur

Met een indrukwekkende drone opname wordt de locatie duidelijk, alleen jammer van de zinloze vermelding van de Plus supermarkt. Hierna komt, in chronologische volgorde, van alles voorbij: veel architectonische details, de vroegere bewoners en de huidige functie van de villa bv. politie, sociale dienst, radiostudio, museum. Hieruit blijkt het degelijke vooronderzoek dat de makers hebben gedaan.

Filmische vormgeving:

De film wordt geleid door een goed verstaanbare commentaarstem, goed in balans met de rustige muziek.

De cameravoering wordt niet altijd netjes uitgevoerd en is soms wat statisch.

Camerabewegingen hadden de film wat levendiger gemaakt.

De horizon staat regelmatig scheef. Dat had bij de montage recht getrokken kunnen worden.

De film zou korter kunnen. De eindbeelden van de lokale tv omroep worden als dubbelop ervaren. Er is veel info, wat de aandacht van de kijker kan doen afnemen. Het deel van het museum is te lang. Er zou een betere keuze gemaakt kunnen worden bij het tonen van de museumstukken. Beter een paar sterke items eruit kiezen en de voice-over nog iets laten benoemen zonder het te laten zien.

De buitenkant van het gebouw wordt zeer uitgebreid behandeld met aandacht voor de kleinste bouwkundige finesses in tegenstelling tot de binnenkant waar weinig commentaar wordt gegeven.

De onthulling van de naam van Villa Jacoba is een leuk weetje.

De tekst verdient aandacht voor de formulering van de zinnen, de inhoud lijkt zich soms te herhalen en blijft oppervlakkig, waardoor de film een opsomming van feiten wordt en niet meer blijft boeien.

Een interessant gebouw voor de bewoners en bouwkundigen, maar niet voor het grote publiek.

Waardering in punten:

213

Jury

Annie Akerboom

Dion Stoot

Ruud Besjes

Titel van de film: Breuken

Genre: Non fictie
Lengte: 20 min.32
Makers: Martin Strelitski en Wim den Hartog
Club: VAAC

Strekking

Beeldverslag van het onderzoek en de herstelwerkzaamheden aan de Middachtenbrug op de A 348 bij De Steeg, gemeente Rheden.

Verhaalstructuur:

Een onderzoek vanuit de TU Delft wordt gestart om de situatie van de brug te peilen over mogelijke ontstane breuken.

We volgen, chronologisch, delen van de werkzaamheden zoals: materiaal uitladen, de voorbereiding voor de boutkrachtmeting, verfbakken verwijderen en het herstel van de roloplegging.

Maar ondanks de vele details is het verhaal niet geheel duidelijk. De toestand van de rollen is slecht maar dat wordt niet goed zichtbaar gemaakt. De rollen na de demontage worden niet getoond.

Filmische vormgeving:

Begin en aftiteling met zwart ovaaleffect is leuk gekozen.

De voice-over geeft summiere informatie. Goed verstaanbaar maar monotoon van klank. Hij mag wat geïnteresseerder overkomen.

Er is live geluid gebruikt wat de film levendiger maakt, maar soms is het te overheersend, is wat er gezegd wordt moeilijk te verstaan. Door het ontbreken van meer toelichting van de voice-over blijft de reparatie enigszins onduidelijk en voel je je als kijker niet betrokken.

De montage mag ook vlotter, we zien verschillende shots die, zonder verklarende tekst, lang blijven staan. De geluidsbalans verdient aandacht want de set-noise is te hard t.o.v. het weinige commentaar.

De cameravoering is beheerst met mooie close-ups, vooral onder de brug zitten we boven op het werk. De mooie nachtbeelden zijn scherp en goed waarneembaar.

Maar de inhoud van deze beelden blijft aan de oppervlakte. Door de vele personen die aan de klus meewerken is niet geheel duidelijk welke taken zij uitvoeren.

Muziek is ondersteunend gebruikt.

Waardering in punten:

212

De jury:

Annie Akerboom
Ruud Besjes
Dion Stoot

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: Confession
Genre: Fictie
Lengte: 24 min.
Makers: Utrechts filmcollectief
Club: Individuele leden

Strekking

Als je eerlijk bent en berouw toont voor je fouten krijg je dat ook terug van een ander.

Verhaalstructuur:

Een vader en een zoon kunnen niet met elkaar overweg. Noah wordt neergezet als een jongen met een goed hart, als hij één blikje drank toch betaalt en het andeer niet.

Door een gesprek in de kerk komt de jongen tot inkeer en toont berouw.

Gewetenswroeging, door het gesprek met de onbekende (priester/God), doet hem de ruzie met vader en de echte reden van zijn aanwezigheid in de kerk opbiechten (zijn 1 e en 2 e berouw). Als een wonder verschijnt Sarah (beloning van God). Dan geeft hij toe (3 e berouw) dat hij de weddenschap verloren heeft door niet met Sarah naar dat feest te gaan maar hij heeft haar wél veroverd.

Filmische vormgeving:

Lineair verhaal met actieve subjectieve en objectieve cameravoering. Goede afwisselende camerastandpunten. De camera zit dicht op de acties, vooral bij het meelopen met Noah in de supermarkt. Dat geeft de kijker een betrokken gevoel .

Mooie locaties zoals de hangplek van de groep.

De intro is mooi en rustig in beeld gebracht met ondersteunend geluid van de muziek uit de oortjes van Noah. Mooie belichting bij dit beeld. De acteurs zijn goed gecast en spelen natuurlijk, vooral Noah en het arrogante meisje van zijn vrienden.

Het scenario roept vragen op. Waarom is Noah de eerste keer in de kerk zo angstig? Hoe geloofwaardig is het dat hij zo verward raakt nadat hij betrapt is door de schoonmaakster? Waarom biedt Sarah, zonder hem te kennen, opeens haar hulp aan?

Het lijkt erbij gezocht te zijn om het verhaal tot een goed einde te brengen.

Enkele scenes bv. het sport gesprek met vader, mogen wat korter, ze vertragen het verhaal. Sommige dialogen zijn slecht verstaanbaar zoals de huiswerkhulp voor zijn zusje en van de vriendengroep.

Buitenbeelds geluid is goed toegepast bij de tv-sportbeelden, de stem in biechtstoel, de luidende kerkklokken. Het moderne muziekje is passend, hoewel soms erg aanwezig.

De titel en aftiteling worden mooi in beeld gebracht.

Waardering in punten:

228

De jury:

Annie Akerboom
Ruud Besjes
Dion Stoot

Titel van de film: Donkere dagen over Drie

Genre: Non fictie
Lengte: 12 min. 45
Maker: Ben Carmiggelt
Club: EFA

Strekking

Een aangrijpend verhaal over de familie Born in de 2^e WO bij buurtschap Drie. Hans, de enige overlevende van de familie, verzorgt rondleidingen, om de huidige jeugd na te laten denken over wat een oorlog betekent.

Verhaalstructuur:

De bosrijke omgeving nabij Ermelo in buurtschap Drie heeft in de 2^e WO twee geheime ondergrondse schuilplaatsen gekend. Drie broers Born hadden dit slimme plan bedacht en ingenieus uitgevoerd. De laatste overlevende zoon Hans Born vertelt op een educatieve wijze deze gebeurtenissen aan de schooljeugd. De bovenbouw leerlingen worden meegenomen naar de schuilplaats, waar Hans Born zijn tragische belevenissen over zijn familie vertelt. Het roept emoties op en maakt zeker indruk.

Filmische vormgeving:

De originele inleiding geeft meteen de ernst van het onderwerp aan door het contrast te maken tussen fictieve verhalen (legendes) en de keiharde realiteit.

De rijdende beelden daarbij, nemen ons mee het bos in waar het allemaal gebeurde.

De cameravoering is rustig en stabiel met veel totalen en half totalen. Soms wat statisch gefilmd met weinig beeldwisseling bv. bij het verhaal van Hans Born. Hier zou afwisseling met CU's van Hans meer emotie kunnen laten zien.

Panbewegingen worden ook niet altijd afgemaakt tot still. Zwart-wit foto's worden goed toegepast in beelden (PIP) of ter informatie toegevoegd. Veel tegenwoordige beelden van palen die het hol markeren worden afgewisseld met foto's uit de tweede wereldoorlog.

Rustig stemmende pianomuziek is een goede keuze evenals het geluidseffect in het bos bij de sages en fantasieverhalen. De voice-over is rustig en duidelijk verstaanbaar.

De geluidsbalans is prima.

De maker heeft zich goed verdiept in deze geschiedenis.

Een mooi verzorgd, waardevol document.

Waardering in punten:

228

De jury:

Annie Akerboom
Ruud Besjes
Dion Stoot

Titel van de film: Herwonnen kracht

Genre: Non fictie
Lengte: 3 min. 26
Makers: José Bibian en Evelin van Nugteren
Club: Individuele leden

Strekking:

Een gepest meisje beeldt in dans haar strijd uit tegen pestgedrag.

Verhaalstructuur:

Een jonge danseres, bijna onzichtbaar door de donkere omgeving, gebruik makend van summier licht, danst twee verschillende uitvoeringen. Een donkere versie over haar strijd tegen pestgedrag en een lichte versie waar zij zich heeft bevrijd uit deze positie.

Filmische vormgeving:

De dans is leidend in deze film. Het vertelt haar emotionele verhaal samen met het prettige commentaar dat haar choreografie enige duiding geeft. Deze tekst, essentieel voor de film, wordt zeer langzaam op een poëtische manier uitgesproken maar is soms moeilijk verstaanbaar. De naam van de vertelster wordt niet genoemd in de aftiteling of is dit de danseres zelf?

Er is veel aandacht geschonken aan licht in deze film. Het licht op een helft van haar lichaam en gezicht is prachtig en sfeervol. Het accentueert de bewegingen in de dans zowel in het eerste als in het tweede deel.

Het camerastandpunt is registrerend en verandert alleen van beelduitsnede (kader). Daarin wordt slim gesneden en door het weinige licht vallen evt. foutjes niet op waardoor de dans vloeiend doorloopt.

De dark music van Draganov in het 1^e deel geeft het verdriet aan. Het 2^e deel is levendiger qua muziek en past bij de soepeler dansbewegingen als herwonnen kracht over haar strijd. Ook de verandering van zwarte naar witte kleding geeft de omslag van de slechte tijd naar de goede tijd aan: haar overwinning.

Naast de dansbewegingen is er geen ontwikkeling. Expressie in het gezicht van de danseres is nauwelijks te zien. We zien veel HT-beelden om de danspassen goed zichtbaar te maken waardoor het afstandelijk blijft.

Mede door de emotionele lading houdt deze korte film je geboeid.

Een groot compliment aan de jonge danseres Evelin voor de prachtige choreografie en dans.

Waardering in punten:

226

De jury:

Annie Akerboom
Ruud Besjes
Dion Stoot

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: IJsland, land van vuur en ijs

Genre: Non fictie

Lengte: 25 min.19

Maker: Arie van Driel

Club: Flevolacus

Strekking

Een vakantiereis naar IJsland met zijn vele watervallen en geothermische gebieden.

Verhaalstructuur:

Er is geen inleiding, de maker valt met de deur in huis. Een groep maakt een reis door IJsland maar een landkaart ontbreekt. De kijker weet niet waar de groep zich bevindt en het is niet duidelijk welke rondreis zij gaan maken. Veel bezienswaardigheden en hoogtepunten komen aan bod maar het in de titel genoemde vuur en ijs ontbreken. Er wordt een rode draad gemist.

Filmische vormgeving:

Filmen in een groepsreis is vaak lastig en IJsland heeft zoveel te bieden.

Het zijn mooie beelden waaronder de watervallen en kraters die IJsland zo beroemd maakt. Maar wil de maker niet te veel laten zien? Een duidelijke keuze door te korte fragmenten weg te laten zou de film versterken. Scenes van bv. de walvistocht, de zalmvisserij en het kratermeer voegen weinig toe door te korte scenes en informatie.

De cameravoering laat voldoende afwisseling van totalen tot close-ups zien. In het algemeen is er rustig gefilmd maar af en toe zien we camerabewegingen die elkaar snel opvolgen en dan onrustig ogen. Hiertussen vallen de stilbeelden des te meer op.

Soms wordt een pan niet afgemaakt of houdt de pan plotseling op.

De mooie beelden zijn rustig en waarschijnlijk met statief opgenomen. Af en toe zijn naast video ook foto's gebruikt. Deze foto's voegen vaak niets extra's aan de film toe, zoals bij de vogels.

Het geluid is wat onevenwichtig. De voice-over is rustig en duidelijk verstaanbaar maar heel summier en vaak weinig verklarend. De muziek is passend maar wordt af en toe helemaal weggedraaid voor het inspreken van de voice-over. Dit gebeurt ook met het lifegeluid tijdens de opname. Jammer.

Het is mooier om het geluid te laten in - en uitvloeien waardoor het vloeiender verloopt.

De montage heeft een prettig tempo maar is niet zorgvuldig.

De plaatsnamen worden steeds in de shots van hetzelfde lupineveld geplaatst, dat is onlogisch en geeft verwarring over de locatie. Af en toe zien we mensen maar we weten niet wie ze zijn, behoren zij tot het reisgezelschap of zijn dit andere toeristen?

Toch komt het fascinerende landschap van IJsland goed over.

Dus is de film een mooie herinnering aan IJsland voor de filmmaker en de groep.

Waardering in punten:

204

De jury:

Annie Akerboom

Ruud Besjes

Dion Stoot

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: **Kunstenaar in beeld**

Genre: Non fictie

Lengte: 14 min.

Maker: Rob Broek

Club: ESVA

Strekking:

Een filmische autobiografie van Rob Broek die op originele wijze verteld wordt door de kunstenaar zelf waarin hij optreedt in een animatie van Bob Roker.

Verhaalstructuur:

Het geanimeerde personage Bob Roker leidt ons chronologisch, in woord en beeld, langs de vele ontwikkelingen die Rob Broek heeft doorgemaakt in het tekenvak. Dit verlevendigt de veelal statische afbeeldingen. Door het vele getoonde materiaal krijgen we een goed beeld van zijn werk. Aan het eind van de film toont de maker, d.m.v. foto's, zijn ware gezicht.

Filmische vormgeving:

Er worden veel zwart-wit schetsen en tekeningen getoond tijdens het presenteren van Bob de Roker. Ondanks die vele tekeningen heeft het verhaal een traag tempo.

De cameravoering is, logischerwijs, statisch door de vele stil beelden, alleen Bob beweegt binnen het kader. Hij wordt mooi aangepast in verhouding met de achtergrond.

De montage verloopt rustig, synchroon met de voice over.

Het commentaar is het grootste probleem van deze film. Het is rustig en duidelijk maar af en toe wat aarzelend en monotoon. De stem wisselt regelmatig van volume en klankkleur en geeft een constante opsomming van alles wat Rob op zijn vakgebied gedaan heeft.

De vrolijke, toepasselijke gitaarmuziek stopt direct als er gesproken wordt. Dat is storend.

Wellicht zou de muziek zachtjes kunnen doorlopen. Aan het eind houdt de film ook op midden in een stuk muziek.

De animatiefiguur is in bewegingen wat statisch. Vooral bij het presenteren bewegen alleen mond en de ogen. Het lopen enz. van de animaties zijn beter geslaagd..

Sommige beelden van strips staan wat kort, waardoor deze niet altijd te volgen zijn.

Een bijzonder originele manier van film maken met gebruik van animatie.

Waardering in punten:

209

De jury:

Annie Akerboom

Ruud Besjes

Dion Stoot

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: Rebelse danseres
Genre: Fictie
Lengte: 2 min. 16
Makers: José Bibian, Anne Sophie Martina
Club: Individuele leden

Strekking:

Een man ziet van achter een glazen deur een droom met een balletdanseres tot werkelijkheid komen.

Verhaalstructuur:

Een man loopt langs zijn favoriete schilderij van een danseres en geeft een handkus.

Hij verlaat de zaal en als de dansers zich onbespied voelt, stapt zij uit het schilderij om te dansen. Zodra ze onraad hoort, verdwijnt zij weer terug in het schilderij.

Filmische vormgeving:

Mooi uitgevoerd scenario waar de danseres uit het doek stapt, maar er is geen verdere ontwikkeling. Het gebruik van greenscreen voor het uitstappen uit het schilderij is heel mooi en realistisch gedaan en verdient een compliment. In een sfeervolle zaal met mooie belichting voert de danseres haar danspassen uit. Er ontstaat enigszins verwarring doordat de danseres in hetzelfde vlak danst als waar het schilderij hangt. De deur en het schilderij staan echter loodrecht op elkaar.

De muziek is zeer passend in combinatie met de prachtige bewegingen van de danseres. maar zijn die synchroon met de dans?

Als tussenshot en grappig detail om de man stiekem naar de danseres te laten kijken.

Rustige registrerende cameravoering met Totalen en HT.

De man speelt zijn rol uitstekend.

De danseres in het schilderij lijkt meer op een foto dan een schilderij.

Of deze zeer dunne verhaallijn een groot publiek kan boeien is nog de vraag.

Een verzorgde film met complimenten voor de dansuitvoering.

Waardering in punten:

217

De jury:

Annie Akerboom

Ruud Besjes

Dion Stoot

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: Sliertjes

Genre: Fictie

Lengte: 7 min.

Makers: Filmcollectief Pan.

Joke Zandstra, Ben Carmiggelt, Wim Noback, Frans van Capellen

Club: EFA

Strekking:

Een absurdistisch verhaal van een echtpaar dat in een strijd verwickeld is.

Verhaalstructuur:

De ongelijke strijd tussen het echtpaar is direct duidelijk als de man met stofzuiger bij de vrouw komt aanwandelen. De rode draad in dit verhaal zijn duidelijk zichtbaar in stofzuiger-snoer- en slang nl. sliertjes. Een ander jurylid: Een rode draad is niet te ontdekken. Op het verlaten Beekhuizerzand is de vrouw tot haar nek in het zand ingegraven. Zij voelt zich gevangen met veel pijn. De man, enkel gekleed in een liesbroek en een badmuts kwelt haar waarbij hij gebruik maakt van een stofzuiger die wel aangaat ondanks de verlaten plek. Zoals een absurdistische film doet vermoeden, valt iedere logica weg en wordt het onmogelijke waarheid. Een bijzonder origineel geschreven verhaal.

Filmische vormgeving:

De absurde situatie van het echtpaar is in deze filmvorm van het begin tot het einde goed doorgevoerd zoals de sliertjes in de vorm van het stofzuigersnoer, slang en zijn fantasie over pastasliertjes. De kleding van Herman met roze nagels is treffend. Er wordt door beiden goed geacteerd zoals het strelen van het stofzuigersnoer als Herman over zijn fantasiewereld vertelt en de noodroep van zijn vrouw die hij achteloos aanhoort. Als Herman na de smeebede van zijn vrouw toch de stofzuigerslang en snoer om de nek van de vrouw wikkelt, is dat wel aangrijpend om te zien. Het stopcontact in de vorm van een stuk hout is mooi bedacht.

De cameravoering is beheerst met soms vloeiende bewegingen om wat leven te brengen in de statische act. Subjectieve camerastandpunten worden gemist, ze hadden meer dramatiek gegeven. De montage vertoont sprongen in de standpuntwisselingen maar die worden niet als storend ervaren in de voortgang. Wel valt de lichtdiscontinuïteit op, maar het spel maakt veel goed. Het geluid klinkt soms wat hol en zachter. Klankschaal geluid is heel summier gebruikt maar is onnodig.

Muziek is er nauwelijks, dit zorgt voor volledige focus op de tekst die goed verstaanbaar is.

De acteurs gaan helemaal op in hun rol en zijn goed geregisseerd.

Een trieste situatie, minimalistisch vormgegeven in een bizarre setting.

Maar ook: Het spel tussen man en vrouw is goed voorbereid maar moeilijk te begrijpen.

De explosie komt plotseling zonder enige aanleiding.

Een bijzondere gekozen filmvorm die in je geheugen blijft hangen.

Waardering in punten:

230

De jury:

Annie Akerboom

Ruud Besjes

Dion Stoot

NOVA Midden Nederland

Juryrapport Regiofestival 2024

Titel van de film: Van naam naar nummer naar naam.

Genre: Non fictie

Lengte: 24 min.

Makers: Adrie Bijsterbosch, Johan de Kruiff

Club: Cycloop

Strekking:

Een rondleiding over het voormalige kamp Amersfoort en gebieden die daarmee in verband staan, met ervoor en erna het verhaal over Johannes de Reuver, die gevangene in kamp Amersfoort is geweest.

Verhaalstructuur:

Het zijn eigenlijk twee films. Het voorste en achterste gedeelte gaat over gevangene en verzetsstrijder Johannes de Reuver, van toen hij klein was tot zijn overlijden, verteld door de maker van de film, zijn achterneef. Het middelste gedeelte is een rondleiding over kamp Amersfoort. Deze rondleiding is zeer gedetailleerd en gaat verder dan het kamp alleen. Dit wordt verteld door historicus Johan de Kruiff.

Filmische vormgeving:

Er is veel research vooraf gedaan om deze documentaire te kunnen maken.

Historische zwart-wit foto's en films worden op een mooie manier in beeld gebracht door de achtergrond onscherp te maken van hetzelfde beeld of foto's.

De ligging van het kamp is niet helemaal duidelijk.

De verzorgde cameravoering brengt alles prettig in beeld met voldoende wisseling van kaders en rustige bewegingen. Het filmen van de historicus is echter statisch en registrerend. Die gaat echt op zijn plaats staan. Dat zou weggelaten kunnen worden of dynamischer gefilmd door de persoon het beeld in te laten lopen.

Het geluid van Johan de Kruiff bij het hek loopt in het begin niet synchroon. Hij mag af en toe beter articuleren. De teksten ter ondersteuning zouden ook verteld kunnen worden.

De passende muziek is goed in balans met het commentaar en voegt een dramatische laag toe. Het geluid is van slechte kwaliteit met veel ruis.

De montage heeft een aangenaam, rustig tempo. De informatie is wellicht te veel waardoor de film wat lang en traag wordt.

De maker kiest ervoor om de film af te sluiten met de titel van de film.

Een verzorgd document over een zwarte bladzijde uit onze geschiedenis.

Waardering in punten:

221

De jury:

Annie Akerboom

Ruud Besjes

Dion Stoot